

som derved blive saa meget mere tilfidesatte. Der er derfor for mig ingen Tvivl om, at man ved at bevilge det her begærte Beløb vil i Virkeligheden i høj Grad komme hele Lærerstandens i Almindelighed og ikke særlig Universitetslærerne i Møde. — Vædringsforslagene Nr. 227—28 ere, som den ærede Ordfører udtalte, meget gamle Bekendte; men det gaar stundom med saadanne gamle Bekendte, at man glemmer Sammenhængen dermed og derfor ikke interessere sig for dem. Seg vil nu tillade mig at gøre opmærksom paa, at det, det her drejer sig om, er ikke en Ordning, som staar i Forbindelse med Vedtagelsen af Lønningsloven for den polytekniske Læreanstalt, men det er et Supplement til den af særlig personlig Karakter. Det drejer sig om at give to Lærere, af hvilke den ene har virket i over 30 Aar, den anden i henved 25 Aar i Læreanstaltens Tjeneste, en saadan Lønning, som deres Alder og videnskabelige Fortjenester nok kan berettigede dem til. Efter en saadan Tjenestetid og efter den Alder, hvori de paagældende nu ere, nemlig omtent 60 Aar, turde det erkendes, at en Lønning paa 3,000 Kr. er temmelig lav for fortjente Videnskabsmænd, naar man ser hen til, hvorledes saadan Virksomhed ellers honoreres. Seg tror derfor, at der, gaanske bortset fra den almindelige Lønningslov for polyteknisk Læreanstalt, vil være Grund til at give disse Bevillinger. I øvrigt kan jeg ikke undlade at benytte denne Lejlighed til at udtale det Haab, at det i denne Samling maa lykkes at gennemføre Lønningsloven for den polytekniske Læreanstalt, som saa ufortjent er kommen til at staa tilbage for de andre videnskabelige Anstalter af forskellig Art, idet ikke blot Universitetet, men ogsaa Landhøjskolen har faaet deres Lønningsforhold ordnede, medens polyteknisk Læreanstalt dog kan gøre Krav paa at blive stillet i Linie med disse Statsanstalter. — Under Sorø Akademi er der gennemgaaende opnaaet Enighed i Udvalget, men jeg maa dog bemærke, at dette er opnaaet til Dels ud fra lidt forskellige Motiver, og stundom med lidt Beflagelse fra vor Side, uden at vi dog have fundet tilstrækkelig Anledning til at tage Særstilling. Det gælder saaledes i alt Fald for mit Vedkommende over for Vædringsforslagene Nr. 234 og 235 om et personligt Tillæg til Løge Gjellerup og en Understøttelse til Skovrider Schlegels Datter. Seg erkender, at stiller man sig paa det strenge Statskassessandpunkt, er der næppe tilstrækkelig Grund til at give disse Bevillinger, men jeg tror, at Synspunktet her turde være et noget andet. Ved Sorø Akademi har man god

Grund til at anlægge det Synspunkt, som en human Godsejer vilde anlægge i lignende Tilfælde, og ud fra det Synspunkt tror jeg nok, at man kunde give disse Bevillinger, om jeg end ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at tage Særstilling paa dem. Ligeledes maa jeg udtale, at naar jeg er gaaet med til Nægtelsen af Bevillingen til en ny Sportsplads, er det udelukkende, fordi jeg anser den Bevilling for at være alt for urimelig høj i Forhold til Formaalet, ikke fordi jeg ikke kunde sympatisere med selve dette Formaal. Ligeledes maa jeg med Hensyn til Forslaget om Realskolerne bemærke, at det Mindretal, jeg repræsenterer, vel i det principielle Standpunkt er enigt med den øvrige Del af Udvalget og synes, at man er kommen noget vel vidt i disse Tilfald til Realskoler, og at der ikke forekommer os at være et tilstrækkeligt fast Princip at gaa efter, at ogsaa vi derfor ere betænkelige ved at gaa væsentlig ud over det absolute Beløb, der nu er bevilget, og ere betænkelige ved at gaa til ny Bevillinger, som maaste for en Del kun yderligere ville forøge de Ulemper og Misforhold, hvor under man lider. Men det maa dog bemærkes, at naar vi have taget Del i det her opstillede Udvalg, have vi for vort Vedkommende ikke ønsket en fuldt saa brat og absolut Afslutning, som der vil ske ved dette Udvalg. Vi have kun ikke ment, saaledes som Sagen ligger for, at kunne udpege enkelte, som nok kunne komme i Betragtning, medens vi, for saa vidt der kun havde været Tale om enkelte, altjaa mindre Beløb, nok kunde have været gaaet med til saadanne. Hvad Vædringsforslagene under det lærde Skolevæsen angaar, maa jeg meget beklage, at Udvalgets Flertal ikke har villet gaa ind paa den begærede Bevilling, som omhandles i Vædringsforslag Nr. 248, til Forhøjelse af Timebetaling for Lærere ved Skolerne. Dette Forslag er jo, saaledes som det her staar, kun et naturligt Supplement til Lønningsloven, idet det gaar ud paa at komme de Lærere til gode, som ikke falde ind under Lønningsloven, og som ikke have faaet nogen Forbedring i deres Stilling ved denne. Det gaar ud paa at forhøje Honoraret for Timebetalingen for de egentlige Timelærere, d. v. s. dem, der ikke falde ind under selve Lovens Bestemmelse, og Forhøjelsen er i sig selv saa rimelig og befteden, og det samlede Beløb, der er Tale om, ligeledes saa lille, at det forekommer mig, at Udvalget nok kunde være gaaet ind derpaa. Seg maa meget beklage, at det ikke er sket. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Bevillingen til Afløsning af Randers Købstads Kommunes Rettigheder,